Donderdag 10 Augustus 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4280

AMIGOE DI CURAÇAO

Boeken — tijdschriften naar het Zeemanshuis Klipstr. 49-53. Tel. 1531

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgelster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Steunt ons zeemanswerk Klipstraat 49 — 53 Telefoon 1531.

SLAG OM PARIJS BEGONNEN.

Rokossovsky hernieuwt zijn offensief

Eiland Guam in de Marianen bezet.

500 Duitse duikboten sedert het begin van de oorlog vernield.

POOLSE ONDERHANDELINGEN LOPEN SPAAK.

De leiders van de concurrerende Poolse regeringen keren terug naar hun respectieve hoofdkwartieren te Londen en Lublin, terwijl de hernieuwing van de onderhandelingen uitgesteld is op zijn minst tot Warszawa bevrijd is.

Het Nationale Bevrijdingscomité maakte bekend, dat President Morawski naar Polen vertrokken is. Mikolajczyk en zijn collega's waren van plan Donderdag naar Engeland te vertrekken. Beide partijen lieten de deur open voor besprekingen na verloop van onbepaalde tijd, doch gaven te kennen, dat zij er de voorkeur aan gaven te wachten tot nadat de Duitsers uit Warszawa verdreven zijn en de Poolse hoofdstad het toneel hunner besprekingen kan zijn.

Het nieuwsbureau van het Comité poogde de verantwoordelijkheid op het afbreken der onderhandelingen te schuiven op de afvaardiging van Mikolajczyk omdat deze geen afstand wilde doen van de grondwet van 1935 ten behoeve van de meer democratische grondwet van 1921.

De houding van de Sovjet Unie is officieel onveranderd gebleven: men ziet graag, dat de binnenlands Poolse aangelegenheden door de Polen zelve geregeld worden. Zoals de zaken staan is er geen tastbare voortgang gemaakt ter vestiging van een verenigde Poolse regering, doch diplomatieke waarnemers, die meer hoop hebben, waren van mening, dat een toekomstige conferentie kan slagen op het punt waar deze laatste strandde. Mikolajczyk kent thans de voornaamste voorwaarden, waaraan hij en de andere Polen in Londen tegemoet moeten komen, indien zij willen samenwerken met het Bevrijdingscomité op Pools grondgebied.

Mikolajczyk heeft blijkbaar voor het laatst overleg gepleegd met de Noordamerikaanse en Britse Ambassadeurs in Moskou alvorens naar Londen te vertrekken (Moskou, (AP) 9.8).

[Toen Polen, welks vrijheid in Wilsons 14 punten als oorlogsdoel was uitgesproken, in 1918 werd hersteld, duurde het nog tot 1921 eer de grondwet tot stand kon komen in verband met binnenlandse onenigheid rivaliteit der partijen en moeilijkheden met de omringende landen: Duitsland, Littauen, Rusland en Tsjechoslowakije. De grondwet van '21 gaf den President zeer weinig autoriteit. Pilsudski trad hierom als staatshoofd af. In '26 deed Pilsudski een staatsgreep en sedertdien werkte hij aan het herstel der discipline en de totstandkoming van een nieuwe grondwet, die in 1935 aangenomen. De Socialisten en nationale minderheden stemden toen tegen omdat het gezag van het Staatshoofd volgens deze grondwet zeer sterk geprononceerd was. — Red.]

EISENHOWERS HOOFDKWARTIER NAAR FRANKRIJK.

Generaal Eisenhower heeft zijn Hoofdkwartier van Groot Brittannië naar Frankrijk overgeplaatst. Eisenhower conferéerde met Churchill, die een bezoek bracht aan Frankrijk (Londen, (AP) 9.8).

DE BRITTEN ONDERSCHEIDEN ZICH.

De Franse Minister van Binnenlandse Zaken in het Bevrijdingscomité te Algiers zeide op een persconferentie, dat de Britse autoriteiten in Frankrijk zich onderscheiden hebben door hun waardering voor de Franse souvereiniteit, doch dat de Noordamerikanen niet zo graag afstand deden van de beginselen welke hun geleerd werden: om het bestuur te voeren met behulp van de Franse bevolking (Algiers, (AP) 9.8).

ANTOINE DE ST. EXUPERY VERMIST.

Antoine de St. Exupery, de 44-jarige Franse vlieger en schrijver, wordt vermist na een vlucht over Zuid-Frankrijk, aldus meldde een officiële bekendmaking. Hij ontsnapte uit Frankrijk toen het land viel. Enige tijd geleden ging hij weer in militaire dienst (Rome, (AP) 9.8).

LE MANS GEVALLEN.

Officieel wordt bekend gemaakt dat de Noordamerikanen Le Mans veroverd hebben. Een andere groep Noordamerikaanse strijdkrachten heeft een punt dichtbij Angers aan de Loire bereikt. De Duitse tegenstand in dit gebied wordt zwak genoemd. De Noordamerikaanse troepen die Brest belegeren hebben den Duitsers gelegenheid gegeven zich over te geven. Het aanbod werd geweigerd en de Noordamerikanen vallen nu de buitenste verdedigingswerken van de haven aan. Luitenant Generaal Karl Spang, bevelhebber van de Duitse 266e infanterie-divisie, is nabij Brest gevangen genomen (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 9.8).

WILSONS HOOFDKWARTIER NAAR ITALIË.

Generaal Sir Henry Maitland Wilson, de Geallieerde Opperbevelhebber in het Middellandse Zeegebied, maakte bekend, dat zijn hoofdkwartier de vorige maand van Algiers naar Italië werd overgeplaatst (Rome, (AP) 9.8).

DE TOESTAND IN FLORENCE.

Noland Norgaard seint uit Rome:

Florence is geklemd in een dodende schroef, welke gevormd wordt door de Britse en Duitse legers, doch is nog bijna geheel intact met uitzondering van haar bruggen. De stad ziet zich echter gesteld voor een voedsel- en watertekort en wordt nog gekweld door plunderingen en onderlinge gevechten tussen de burgers.

De militaire verrichtingen rondom de stad beletten de aanvoer van voedsel uit het omliggende land, dat een van Italië's rijkste landbouwgebieden is. Naar vermeld wordt wordt sedert Vrijdag laatstleden geen voedsel meer gedistribueerd in de winkels aan de Duitse zijde van de Arno. Doordat de Duitsers de electrische centrale vernielden is de stad 's avonds niet verlicht en dan is er nog een zorgwekkend watertekort; de prijs voor water is reeds 20 (dollar) centen per fles.

In de Tuscaanse hoofdstad heerst van oudsher tweespalt en zij is thans nog bekend als een broeinest van fascistische en anti-fascistische elementen. Gevechten tussen deze twee groepen braken uit in een buurt volgens Italianen, die de Arno overstaken. In sommige wijken maken zowel Duitse soldaten als Italiaanse schooiers zich schuldig aan plunderingen; het grootste deel der bevolking blijft voorzichtigheidshalve binnenshuis en hoopt op een spoedige bevrijding uit de huidige toestand. De militaire verrichtingen in en rondom Florence zijn beperkt tot patrouilleringen, doch machinegeweerposten zijn thans aan beide oevers van de Arno in de stad gevestigd. Hoewel zij niet veel vuren loert men elke beweging van de tegenpartij af (Florence, (AP) 9.8).

LUCHTAANVALLEN.

De 15e luchtmacht heeft nieuwe slagen toegebracht aan Duitse vliegtuigfabrieken en olieraffinaderijen in Hongarije met ongeveer 500 bommenwerpers. De olie-raffinaderij te Almas Fuzito, de Messerschmitt fabriek te Gyor en de vliegvelden te Veches en Tokol werden gebombardeerd.

Ook werden de rangeerterreinen te Brod in Joegoslavië gebombardeerd door een formatie van Vliegende Forten. De Almas Fuzito raffinaderij, welke aan de Donau ligt op 50 kilometer ten Westen van Boedapest, werd gehuld in vlammen achtergelaten (Rome, (AP) 9.8).

Acht minuten nadat de Noord amerikaanse mariniers op Guam landden, was de vlag er geplant. Hier ziet men hoe de vlag wordt geplant onder een hagel van vijandelijk vuur door Kapitein Paul S. O'Neal (links) en Kapitein Milton F. Thompson. Heden wordt de bezetting van Guam gemeld.

GUAM BEZET.

Het Hoofdkwartier van Admiraal Nimitz maakte bekend, dat de Noordamerikaanse strijdkrachten het eiland Guam in de Marianen practisch geheel bezet hebben.

In het Noordelijk deel van het eiland moeten nog enkele groepen Japanners worden uitgeroeid, doch alle georganiseerde tegenstand is geëindigd.

Guam is het derde eiland in de Marianen, dat geheel bezet is. Saipan en Tinian werden reeds eerder genomen.

De marine maakt ook nog bekend, dat de Noordamerikaanse souvereiniteit opnieuw gevestigd is op het eiland Baker in het Centrale deel van de Stille Oceaan van waar de Noordamerikaanse strijdkrachten zich begin 1942 terugtrokken.

Landingen in de herfst van het vorige jaar ondervonden geen tegenstand. De herbezetting van het kleine eiland dat in Noordamerikaans bezit is sedert 1935 geeft te kennen, dat het nabijliggende eiland Howland — ongeveer 100 kilometer ten Noorden — thans ook bezet is door een Noordamerikaans garnizoen.

Howland werd op dezelfde tijd ontruimd dat de Noordamerikaanse strijdkrachten zich terugtrokken van Baker. (Washington, (AP) 9.8).

BOMBARDEMENT OP PLOESTI EN BOEKAREST.

De radio van Berlijn deelde mede, dat Geallieerde bommenwerpers in de nacht van Woensdag doelen te Ploesti en Boekarest in Roemenië hebben aangevallen.

De Duitse radio waarschuwde hedenmorgen voorts, dat de voorste afdelingen van een formatie Geallieerde vliegtuigen boven Zuid-West Duitsland verschenen en de hoofdmacht naderde. (New York, (AP) 10.8).

Het nieuws van vandaag.

De slag om Parijs is thans begonnen. Niemand minder dan de Duitsers zelf hebben dit toegegeven. Nu Le Mans veroverd is door Bradley's colonnes, gaat de opmars regelrecht naar de Franse hoofdstad, waar men nog maar 143 kilometer van verwijderd is, volgens berichten van Woensdag avond. Van Geallieerde zijde werd gemeld, dat men nog steeds geen groot verzet ondervindt in deze opmars. Elders in Bretagne snelt men eveneens voort. Angers en Nantes zijn bereikt. Lorient is omsingeld van de landzijde. Brest wordt aangevallen nadat de Duitsers de eis tot overgave van de hand wezen.

Langs de Noordkust van het schiereiland zijn St. Malo en Morlaix ingenomen. Ongeveer 3000 Duitsers werden bij St. Malo gevangen genomen. De minste verandering in de strijd vond nog plaats in Normandië, waar men slechts langzaam vooruitkomt tegen het Duitse verzet. De Canadezen zouden op 5 kilometer van Falaise zitten, doch de Duitsers schijnen weer in het bezit te zijn van Mortain, waar men met wisselende kansen vecht.

Gelukkig komt er weer meer beweging in het Russisch front. In de Baltische staten werden talloze plaatsen veroverd, doch van belang is vooral dat Maarschalk Konstantin Rokossovsky aan het centrale front de aanval hernieuwd heeft. Rokossovsky poogt thans om een wig te drijven ten Noorden van Warszawa en volgens de eerste berichten schijnt hij in zijn poging te zullen slagen. Als hij de Wisla ook Noordelijker kan oversteken zal het gedaan zijn met de Duitse bezetting van Warszawa. Tevens neemt met deze nieuwe opmars ook de bedreiging voor Oost-Pruisen toe, waar de Russen voorlopig luchtaanvallen op richten alvorens het land binnen te trekken.

De Geallieerde vliegtuigen blijven Europa ook uit het Zuiden en Westen aanvallen. Men heeft het vooral gemunt op olie-raffinaderijen en fabrieken. Ploesti en Boekarest werden in de afgelopen nacht wederom bestookt nadat gisteren doelen in Hongarije eraan moesten geloven.

In de Stille Oceaan is de bezetting van het eiland Guam practisch voltooid. Er dolen nog enkele groepen Japanners rond, doch deze moeten zoetjesaan worden opgeruimd.

Roosevelt en Churchill hebben in hun gezamenlijke verklaring over de strijd tegen de duikboten thans bekend gemaakt, dat 500 duikboten vernield werden sedert het begin van de oorlog, een feit dat zeker belangrijk bijgedragen heeft tot de nakende overwinning.

Dode Japanners liggen op het strand aan de Tanapag-haven (Saipan), waar zij neergemaaid werden bij een vruchteloze tegen aanval. Op de achtergrond ziet men Noordamerikaanse tanks.

Echtscheidingen in 25 jaar vertachtigvoudigd.

Wie de getallen nagaat der gewezen vonnissen inzake echtscheidingen, zoals die al enkele jaren lang tot ontsteltenis van elk weldenkend mens door ons zijn gepubliceerd, ziet de enorme toeneming hiervan. In de loop van 25 jaren is het aantal echtscheidingen op het eiland Curaçao vertachtigvoudigd. Het getal van het vorig jaar is bijna het dubbele van dat van het jaar dáárvoor.

Begrijpelijk was het daarom, dat van hoger hand eindelijk ingegrepen werd om de gemakkelijkheid waarmede hier echtscheidingen konden worden verkregen enigszins in te perken. Rechtsgeleerden zullen moeten uitmaken of de voorgestelde regeling de juiste is, of dat de deur geopend wordt voor allerlei misbruiken. Men moet er nu eenmaal rekening mede houden, dat als gevolg van een verregaande verwildering der zeden het inzicht in de fundamentele betekenis van het familierecht, waarvan het huwelijk de bij de wet geregelde institutaire grondslag vormt, volkomen zoek is. Hoe men nu over echtscheidingen denkt, het is voor elk weldenkend mens wel duidelijk, dat terwille van de instandhouding van een gezonde maatschappij, echtscheiding zo moeilijk mogelijk moet worden gemaakt. Wij zeggen dit niet uit godsdienstige overwegingen, en nog veel minder om katholieke redenen die hiermede weinig te maken hebben, omdat de natuurwet zelve de onontbindbaarheid van het huwelijk ten duidelijkste illustreert, en omdat de geschiedenis er is om aan te tonen, dat gemakkelijke echtscheidingen de gelijkberechtigdheid van man en vrouw ondermijnen in het nadeel van de vrouw. Een atheïstisch régime als de Russische Sovjetregering heeft dan ook haar fout inzake de echtscheidingswetten ingezien. Zoals men weet was het scheiden van de echt daar even gemakkelijk als het trouwen zelf.

Men ging maar naar de burgerlijke stand en binnen enkele minuten had men de formaliteiten met de echtscheiding verbonden, vervuld. Als een merkwaardige coïncidentie met de voorgestelde landsverordening tegen de zg. verstekvonnissen, kwam nu enige weken geleden — Dagblad Amigoe di Curaçao van 11 Juli 1942 — het bericht uit Moskou, dat de echtscheidingen zeer bemoeilijkt en in vele gevallen geheel onmogelijk gemaakt zijn. Ook de wetten tegen vruchtafdrijving werden strenger gemaakt.

Een lijst doet zien, hoe hard de nood hier dwingt. In 1918 werd slechts 1 echtscheiding uitgesproken op Curaçao. In enkele volgende jaren was het overzicht, naar wij op ons verzoek bij de Burgerlijke Stand vernamen:

1918	1
1923	0
1928	15
1933	8
1938	29
1939	42
1940	44
1941	40
1942	46
1943	81

Het ziet ernaar uit, dat ook het lopende jaar 1944 wel weer omstreeks de 80 zal zijn, want voor het eerste halfjaar bedraagt het aantal uitgesproken vonnissen van echtscheiding al 40.

Het eiland Curaçao vertoont wat dat betreft een triest beeld ten aanzien van de andere eilanden. Bonaire en de Bovenwinden kan men geheel uitschakelen. Op Aruba werden in 1943 in totaal 16 echtscheidingen uitgesproken en voor zover wij konden te weten komen, betreft dat hoofdzakelijk Noordamerikanen.

Wat het eiland Curaçao betreft is de verhouding ten aanzien van de puur Curaçaose paren — dus zowel man als vrouw op Curaçao geboren — ongeveer 50%. Dit is dus ongeveer de helft. De andere helft bestaat uit huwelijken tussen Curaçaoënaars en buitenlanders, tussen Europese Nederlanders e.d. Verhoudingsgewijs — er wonen zoveel minder Europese Nederlanders — is het percentage echtscheidingen voor de Europese Nederlanders dus hoger.

Men kan hier niet meer met lede ogen toezien. In vele kringen wordt het huwelijk beschouwd als een samenleving zolang het goed gaat. Wie bij den kapper een keer niet naar de zin geknipt wordt beproeft het de volgende maal bij een ander. Zo denken velen over het huwelijk. De gemakkelijke scheiding heeft ertoe geleid, dat men om banaliteiten echtscheidingen aanvraagt. De man heeft het huishoudgeld voor zijn vrouw verlaagd, de man heeft zijn kind geslagen e.d. En zulke dingen dan niet bij herhaling, maar ze behoeven slechts eenmaal voor te komen en de vrouw rent naar de Burgerlijke Stand om echtscheiding te vragen, omdat ze denkt bij de instantie te moeten zijn, die ook haar huwelijk heeft ingeschreven.

Een gelukkige bijkomstigheid van deze vergissing is dat vaak nog een verzoening te weeg gebracht kan worden.

In andere kringen, bij mensen die leiding zouden moeten geven, gaat het nog vlotter. Men overlegt in den brede van te voren. Overspel wordt toegegeven en bij gezegelde acte krijgt de vrouw als de echtscheiding er eenmaal is, een getuigschrift van goed gedrag van den ex-man. Men kan het medemaken, dat de ex-echtelieden op de dag van de echtscheiding met de advokats tezamen bij Americano gaan eten om het te „vieren". De ex-man biedt zijn ex-vrouw champagne aan. Men weet eigenlijk niet goed, waarover te praten, en het is gebeurd, dat de nieuwe man-in-spe later op de avond de ex-vrouw in ontvangst kwam nemen.

Gelukkig treft men zulke ergerlijke tonelen niet altijd aan. Gelukkig zelfs betrekkelijk zelden, maar het zijn toch symptomen, die erop wijzen, dat de verheven hoogheid van het huwelijk als grondslag van de samenleving — geheel en al buiten alles wat maar naar godsdienst zweemt — in het besef der mensen niet meer leeft. Men zou versteld staan, wanneer men wist welk een aantal buitenechtelijk geboren kinderen hier ter wereld komt. Maar die kunnen nog erkend worden. Het aantal uit overspel geboren — dus waarvan vader of moeder gehuwd is met een ander — is evenwel ook zeer groot en deze kinderen kunnen vanzelfsprekend niet worden erkend. De zedenverwildering moet tenslotte tot de ondergang leiden. De natuur laat niet met zich spotten. Wij hebben de overtuiging, dat het voorgestelde ontwerp, eenmaal landsverordening geworden, wetsontduiking zeker moeilijker

(Wordt vervolgd op pag. 2)

CONTACTHOEKJE van de Curaçaose R.K. Partij

No. 4.

In No. 3 van ons hoekje hebben wij het gehad over onze plicht om mede te werken tot de verkrijging van een machtige eenheid, waardoor wij krachtiger zullen kunnen verlangen en bewerken, dat in wetten en verordeningen enz., (welke nodig zijn om regel, orde en rust te verkrijgen en te doen voortduren in onze samenleving, in onze Staat) met onze katholieke beginselen en opvattingen, rekening wordt gehouden.

Wat is eigenlijk die Samenleving, die **Staat?**

De Staat is eigenlijk een vereniging, met leden (dit zijn de burgers, de huisgezinnen), die samen een eenheid vormen, met een Bestuur (het gezag) en met een doel (een gemeenschappelijk doel).

De Staat heeft tot doel het algemeen welzijn van zijn leden te bevorderen. Onder dat algemeen welzijn (dat in de toekomst waarschijnlijk wel in groter verband met andere Staten of landen zal moeten worden bezien) kunnen we verstaan het vormen, behouden en verbeteren van een algemene zodanige toestand, waarbij, voor zover mogelijk, alle leden van de Staat vrij (behoudens die straks te noemen wetten en voorschriften) hun tijdelijke welvaart zelfstandig, met en door eigen kracht, kunnen bewerken en verbeteren.

De zorg van de Staat voor dat algemeen welzijn van zijn leden brengt met zich mede, dat een algemene rechtstoestand geregeld en waar nodig aangepast en verbeterd moet worden; en dat verder geregeld moet worden datgene wat de leden van die Staat, afzonderlijk niet vermogen.

Daartoe zijn nodig: regelingen, voorschriften, verordeningen, wetten, enz.

Het Bestuur van de Staat moet daarvoor zorgen, waartoe het Bestuur „het gezag" verkrijgt. Dit gezag, dit recht, deze bevoegdheid om te besturen komt van God. Wie echter dat gezag oefenen, wordt door de leden van die Staat uitgemaakt, dus door ons zelf, wijzelf, in onze Staat door verkiezingen.

Hebben wij als leden van de Staat dus bepaalde verlangens, bepaalde punten, waarvan wij willen dat bij het maken van die wetten of verordeningen rekening zal worden gehouden, dan moet er een Bestuur komen, dat rekening daarmede houdt.

Wij Katholieken hebben onze fundamentele, onze Katholieke beginselen, waarvan wij willen dat er rekening mede gehouden zal worden.

Daarom moeten wij ervoor zorgen, hebben wij Katholieken zelfs de plicht om er voor te zorgen, dat er rekening mede wordt gehouden. Dit kunnen wij bereiken door te zorgen, dat wij zelf een deel uitmaken van dat Bestuur. Wijzelf moeten er voor kunnen zorgen, door onze vertegenwoordiging in het Bestuur.

Hoe bereiken wij dat?

Door ons te verenigen in een vereniging, die onze katholieke beginselen tot fundament heeft bij al haar handelingen, zich op katholieke grondslag plaatst en die katholieke beginselen in haar Statuten doet uitkomen; en dat is hier op Curaçao de Curaçaose **R.K. Partij.** Ook hierom is er maar één R.K. Partij mogelijk.

Van die Curaçaose R.K. Partij moeten wij, Katholieken, wie wij ook zijn, allen lid worden. Dan wordt onze Partij door het ledental sterk en kan de partij er voor zorgen, dat onze vertegenwoordigers in het Bestuur komen door uw stemmen. Het bestuur van de Partij zorgt, organiseert, regelt, geeft voorlichting enz., doch gij, leden van de Partij, leden van onze Partij, kunt door het uitbrengen van uw stem op onze candidaten, onze vertegenwoordigers in het Bestuur van de Staat brengen.

Uw recht op waardering van en rekening houden met onze Katholieke beginselen, brengt dus u een plicht mede, nl.: medewerken aan het bereiken van ons doel, zoals in artikel 3 van onze Statuten beschreven.

Wij zijn er niet mede af, door te zeggen: wat heb ik er mede te maken, of: al die politiek is onzin, of: laat anderen het maar opknappen, en dergelijke. Denkt eens goed na, voordat u zo iets zegt.

In uw gezin wilt ge toch ook een bepaalde regel en orde hebben? Op tijd eten, op tijd naar het werk, op tijd thuis, het een wel in uw huis, het ander niet in uw huis, het een mag wel, het ander niet. Alle leden van uw huisgezin hebben de plicht mede te werken tot orde, regel en rust in uw gezin. Door vervulling van de plicht tot medewerking aan regel, orde en rust, heeft ieder gezinslid ook het recht te verlangen, dat elk ander gezinslid zijn plicht vervult. En wanneer er iets niet goed gaat in uw gezin, hebt u wel degelijk de plicht en het recht uw gezag in het gezin te doen gelden. Indien u dat niet deed, zou het gauw met de regel, orde en rust in uw gezin gedaan zijn. Dat gaat dus niet. Geef zelf het voorbeeld van uw plichtsvervulling, dan hebt gij ook het recht, die vervulling van anderen te verlangen.

Zo het hiervoor van uw gezin vermeld werd, geldt het ook voor elke vereniging, dus ook voor de Staat.

In de Staat hebben wij de plicht ons als goede burgers, inwoners, te gedragen. Wij hebben de plicht ons aan regelingen, voorschriften, wetten enz., die gemaakt zijn in het belang van de Staatsburgers, te houden en aan het Bestuur, het gezag, te gehoorzamen.

Maar tegenover de vervulling van die plicht, staat ons recht om te verlangen dat ook anderen hun plicht vervullen, en dat de Staat daarvoor zorgt en aldus over onze samenleving waakt.

Dit doet de Staat door het maken van regelingen, voorschriften, wetten enz.

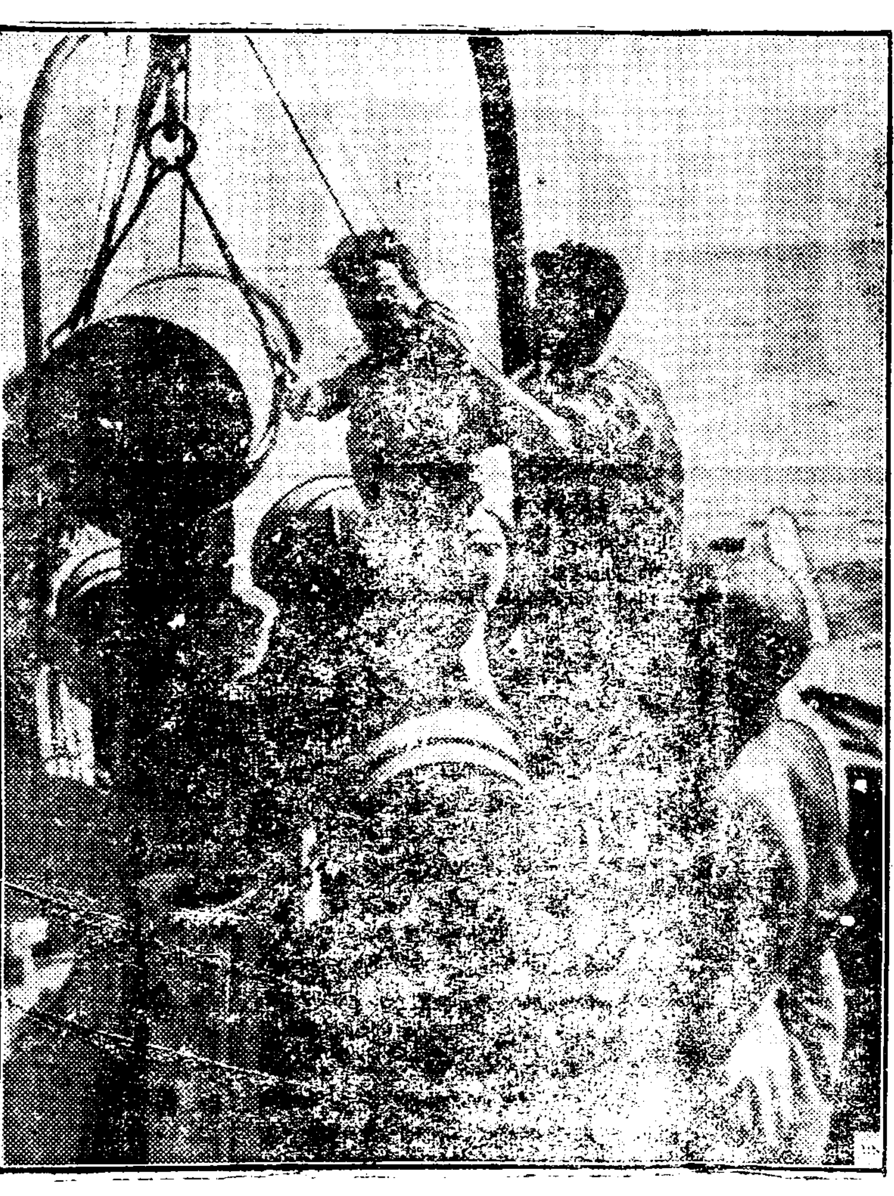
Laten wij dus zorgen dat wij vertegenwoordigers hebben en behouden bij het opmaken en goedkeuren dier voorschriften en wetten, opdat wij kunnen zorgen, dat onze katholieke beginselen en opvattingen daarin worden gerespecteerd en er rekening mede is gehouden.

En alweer komt het naar voren: dan dienen wij, Katholieken, ons allen, zonder uitzondering, krachtig aaneen te sluiten in onze Curaçaose R.K. Partij, tot een eenheid. Door die eenheid, die krachtige eenheid, zullen wij ons doel beter bereiken en onze plichten tegenover Kerk en Staat beter kunnen waarnemen.

Daartoe hebben wij de plicht allen als één man samen te werken.

Wij rekenen op u!

De Commissie.
Consciëntiesteeg 35.

Helleense matrozen aan boord van de torpedojager „Kanaris" gooien een diepzeebom overboord in de strijd tegen de Duitse duikboten. Roosevelt en Churchill maakten gisteren bekend, dat 500 Duitse duikboten sedert het begin van de oorlog werden vernield.

(Vervolg van pag. 1).

zal maken. Zegt de Gouverneur in zijn antwoord aan de Staten, dat degenen die „zich er toch aan schuldig zouden maken, wel mogen bedenken, **dat er meer** personen in zulk complot betrokken zijn en dat hun nabestaanden later van het gebeurde kunnen kennisnemen", dan klinkt dat heel aardig, maar dan vergeet de Landvoogd — geboren en getogen als hij is in een degelijk katholiek gezin — dat, om het ronduit te zeggen, de betrokkenen daar volkomen maling aan hebben. Zij zien noch het een, noch het andere als erg. Dat is inderdaad héél erg.

Doch wat kan men verwachten in een van haar ankers geslagen samenleving? De voorgestelde landsverordening zal zeker het euvel inperken en het aantal echtscheidingen doen afnemen, maar om dan het aantal in concubinaat levende mensen van hun de samenleving ondermijnende leefwijze terug te houden, zal er meer gedaan moeten worden. Het besef zal moeten worden gevestigd in de brede lagen van onze samenleving, dat het huwelijk krachtens zijn aard niet een proefneming is die men naar eigen willekeur kan aangaan en beëindigen, dat het huwelijk krachtens zijn aard onontbindbaar is — hetgeen, dit nogmaals, niets met de godsdienst te maken heeft, maar door gezond nadenken uit de aard en het doel van het huwelijk door elk normaal mens kan worden geconcludeerd—, dat het huwelijk de grondslag is onzer samenleving. In Rusland is een atheïstisch regiem teruggekomen van zijn gemakkelijke huwelijkswetten, omdat het zag dat land en volk ten gronde gingen. Willen ook wij, die in een strijd gewikkeld zijn voor de handhaving van onze natie, overleven, dan zullen wij met de victorie der wapenen, ook de overwinning over een individualistische levensopvatting hebben te behalen om deze victorie duurzaam te doen zijn. Anders kon, wat naar buiten gewonnen wordt, naar binnen wel eens verloren worden.

mena, voor wie de devotie ook in Suriname toeneemt.

Het beeld, dat vervaardigd is uit mahoniehout van een boom die door den oud-Pastoor Pater Bazelmans werd geplant, is volgens de Surinaamse bladen zeer goed geslaagd. **Het is gevormd** in liggende houding daar het geplaatst zal moeten worden in een altaar.

Het is geschilderd in zacht crême met rose sjerp, het gelaat in natuurlijke kleuren. Onder het hoofd en bij de voeten liggen kussens in rood satijn.

Het beeld draagt een sierlijk kroontje en houdt de rekenen der marteling in de hand. Schrijnwerker Berenos ontpopte zich als een waar kunstenaar.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	7226
2e prijs	1415
3e prijs	1507
4e prijs	4292

ELIAS KOMT NIET TERUG.

Nieuwe baan in Londen.

Uit New York wordt gemeld: Mr. Eduard Maurits Elias vertrekt binnenkort naar Londen, waar hij een nieuwe post bij de pers-afdeling van de Regeringsvoorlichtingsdienst op zich zal nemen. Mr. Elias verliet Curaçao op 23 Juni en bevindt zich op het ogenblik te New York (Aneta).

HAITI BLIJDE MET MARTIJN

Alle Haïtiaanse bladen zijn vol lof over de gift van de firma E. & G. Martijn die 25 ampullen met 100.000 eenheden penicilline ter beschikking van de Openbare Gezondheidsdienst van Haïto stelde.

CONTRABANDE CONTROLEUR.

Schout bij Nacht C. J. Baron van Asbeck heeft benoemd tot Hoofd van de Curaçaose Contrabande Controle den tijdelijk Luitenant ter Zee der 1e klasse K.M. R. J. F. Willemse.

VOOR DE NEDERLANDSE KINDEREN.

Men deelt ons mede dat de mode-show georganiseerd door het dames-comité van de Rotary Club alhier in de Curaçaose Sport Club op 22 Juli ll. **heeft** opgebracht een bedrag van ƒ 3186,50 welk bedrag zal worden besteed voor de Nederlandse kinderen na de bevrijding van Nederland.

SURINAME

SURINAAMS KUNSTENAAR MAAKT BEELD VAN FILOMENA.

De Surinaamse schrijnwerker L. Berenos, die reeds vroeger kerkmeubelen en altaren vervaardigde, heeft zich gewaagd aan een beeld van de Heilige Filo-

„IK WIL".

Vanmorgen hebben twee jonge meisjes haar leven toegewijd aan God. Mejuffrouw Lucie Marten van Aruba en Mejuffrouw Requilda Ignacio van Soto op Curaçao hebben „Ik wil" geantwoord, toen God haar riep door de mond van onzen kerkvoogd, die hiertoe vanmorgen om 9 uur in de versierde kloosterkapel van Habaai de inkleding voor het noviciaat verrichtte. Des morgens vroeg heeft Pater van der Meer de Heilige Mis gezongen temidden van de Zusters en familieleden van de beide postulanten.

De sier der bloemen werd overtroffen door de luister der stille en dagelijkse toewijding der Zusters.

DE SCHUILKELDERS.

De schuilkelder aan de Van Heerdtstraat heeft het begeven. Het gehele ding is ineen gezakt, alleen het stalen geraamte staat nog. Ook elders in de stad vertonen de schuilkelders weinig opwekkende beelden. **Daar het** gevaar voor luchtaanvallen hier thans geweken is, zou het zijn nut hebben om deze lelijke gevaarten af te breken en het nog bruikbare materiaal voor wat anders te gebruiken. Wij zijn benieuwd hoe lang de overheid hiermede nog wacht.

MUZIEK-UITVOERING.

As. Zondag 13 Augustus 1944 om 19.30 zal het muziekcorps „Santa Caecilia" een muziekuitvoering geven op het Brionplein. Het programma is als volgt: 1) Wilhelmus; 2) San Lorenzo, mars, C. A. Silva; 3) La Fille du Régiment, fant., Doniztti; 4) Felipe IV, valse, Gonzales; 5) Soñando danza, J. M. Campos; pauze; 6) Nearer my God to Thee O. Langey; 7) Aus Mozarts Reich fant., Urbach; 8) Dansmuziek.

BUITENLAND.

ROOSEVELT BEZOCHT HAWAII.

In een vertraagd telegram van 29 Juli uit Honolulu **wordt gemeld**, dat **President Roosevelt 3** dagen lang in Hawaii besprekingen heeft gevoerd met Admiraal Nimitz, Generaal MacArthur en anderen. Roosevelt arriveerde op 26 Juli te Pearl Harbor **aan boord** van een kruiser uit San Diego **(Californië), waar hij op 20 Juli** een redevoering **hield ter aanvaarding** van zijn **herbenoeming** tot candidaat voor het Presidentschap. Behalve met Nimitz en MacArthur **sprak Roosevelt met** andere Bevelhebbers in de Stille Oceaan. Later zeide Roosevelt tot de persvertegenwoordigers, dat nieuwe offensieven in de maak zijn tegen de Japanners. Hij legde er de nadruk op, dat het Noordamerikaanse **doel in de Stille** Oceaan is om de Philippijnen te bevrijden en de Japanners tot de onvoorwaardelijke **overgave te** dwingen. Tijdens zijn bezoek inspecteerde Roosevelt de militaire instellingen in Hawaii. Bij zijn aankomst werd de President aan boord van het schip begroet door Nimitz en MacArthur. Later namen aan de besprekingen ook deel: Admiraal William Halsey, Luitenant Generaal Robert Richardson, Bevelhebber van het leger in het centrale deel van de Stille Oceaan, en Bevelhebbers in de overige krijgsgebieden in de Stille Oceaan. Roosevelt verklaarde voor de pers, dat spoedig nieuwe offensieven tegen de Japanners zich zullen ontwikkelen. Binnen twee dagen tijds hield Roosevelt **7 korte redevoering**, voornamelijk **voor dienstplichtigen**. Roosevelt zeide tot de pers, dat MacArthur en de Noordamerikaanse strijdkrachten teruggaan naar de Philippijnen en de Philippijnen hun onafhankelijkheid zullen geven.

Toen hem gevraagd werd omtrent een nieuwe ontmoeting met Churchill, antwoordde de President, dat dit een quaestie is, die later vastgesteld moet worden. De President zag er fit uit en had een bruine tint (Honolulu, (AP) 10.8).

— **Men verneemt in Vaticaanstad, dat Maarschalk Tito Dinsdag de St. Pieter bezocht heeft,** louter om er een kijkje te nemen. **De leider der Joegoslavische Partijgenoten bracht geen bezoek aan kerkelijke autoriteiten. Hij en zijn gezelschap wandelden door de Basiliek en bezichtigden de altaren en beelden, doch baden er niet. Vele Geallieerde soldaten waren aanwezig, doch herkenden hem niet.**

— **Het Duitse nieuwsagentschap** Transocean meldde, dat het Duitse Departement van Buitenlandse Zaken een krachtig gestelde protestnota heeft gezonden aan de Zwitserse regering, welke aan de Noordamerikaanse autoriteiten moet worden overhandigd, wegens het vermoorden van Duitse krijgsgevangenen aan het Italiaanse front.

— **Na een rustperiode** van 24 uren kwamen de vliegende bommen hedenmorgen wederom boven Londen en Zuid-Engeland.

VERLOOFD

Thelmo Willems

en

Maria Josefa Pieternella.

ONS KONINKRIJK

DE SLUIKBLADEN TEGEN „LONDEN".

Geen oude etiketjes meer.

Het sluikblad „Vrije Nieuwscentrale" waarschuwt tegen de poging om de sluikbladen te voorzien van de oude politieke etiketjes. Het blad zegt:

„Een van de Londense radiouitzendingen over de Nederlandse ondergrondse pers was gewijd aan een overzicht, waarbij alle bladen netjes waren ingedeeld; het ene blad heette conservatief, het andere socialistisch, weer een ander communistisch enz. Men meet stoffen niet per okshoofd en water niet per meter. **Londen maakt een vergissing, wanneer het tracht in deze tijd te meten met de politieke maten van het verleden;** natuurlijk zijn er gevallen, dat er geen twijfel kan bestaan aan de politieke gezindheid, maar er zijn nieuwe politieke constellaties en hier is de poging van Londen om te catalogeren tot mislukking gedoemd.

Er zouden zelfs onaangename misverstanden door kunnen ontstaan. Met alle eerbied voor het goede werk, dat te Londen verricht wordt, geven wij toch de raad deze dynamiet met de nodige voorzichtigheid te behandelen"

BOEK VAN NEDERLANDSEN PRIESTER IN MELBOURNE VERSCHENEN.

In Melbourne, zo lezen wij in La Prensa, is van de hand van een jongen Nederlandsen priester Piet J. Oudendijk, aalmoezenier van de Koninklijke Nederlandse Marine, een boek verschenen „Zijne Heiligheid Pius XII en de nazie-oorlog tegen de Katholieke kerk". In dit boek, dat uitgaat van de christelijke grondslag der westerse beschaving, behandelt de schrijver de strijd der nazies tegen de kerk. Reeds 'Mit brennender Sorge' heeft hiertegen indertijd gewaarschuwd.

[Aneta, dat wel reclame de wereld rondseint voor de boeken van Querido, heeft dit boek verzwegen. Wij hebben vanzelfsprekend niets tegen de boeken van Querido, eerder het tegendeel, want Querido doet zeer goed werk, maar willen niet nalaten te wijzen op deze omissie van Aneta. **Tegelijkertijd willen wij onze** bevreemding uitspreken, dat de Nederlandse gezantschappen in Zuid-Amerika als agentschappen voor Querido optreden. Wij zijn benieuwd, wat deze gezantschappen zouden antwoorden, wanneer wij ze gingen aanschrijven abonnees voor de Amigoe te werven. — Red.]

DE INDISCHE REGERING.

Het administratieve hoofdkwartier van het Nederlands-Indische leger is nu te Columbia bij Brisbane ingericht te midden van de Queensland-bossen. De Nederlands - Indische regering wilde het kamp zo dicht mogelijk bij Nederlands-Indië hebben en van Brisbane is de afstand in vogelvlucht zó, dat hij gemakkelijk per vliegtuig afgelegd kan worden. Ik bracht pas een bezoek aan Colombia, waar de officieren zijn ondergebracht in gebouwen van twee verdiepingen, die dag en nacht door **Westindische** soldaten worden bewaakt. Zij nemen geen enkel risico en kolonels moeten zo goed als gewone soldaten hun passen laten zien, alvorens toegelaten te worden tot het kamp. Het is wel opwindend door de houten gangen te lopen, voorbij deuren, waarachter de voorbereidingen getroffen worden voor de terugkeer en de toekomstplannen voor Nederlands Indië worden ontworpen. Vroeger waren de verschillende departementen in Melbourne ondergebracht, maar in verschillende gebouwen, terwijl nu alles in één blok is bijeengebracht. Hierdoor is het persoonlijk contact van de verschillende departementshoofden vergemakkelijkt. Hierdoor ook is veel tijdverlies voorkomen. Drie keer per dag ontmoeten allen, die hier werken elkaar in de eetzaal, waar Nederlandse of Australische maaltijden worden opgediend. 's Avonds komen allen, van welke rang ook, samen in de grote ontspannings-barak waar gedanst wordt of geluisterd naar een concert. De werkverdeling is zo, dat het maximum gepraesteerd wordt door de betrekkelijk kleine staf. Behalve de doeltreffendheid van de verschillende diensten, kan de inrichting ook beschouwd worden als een welgeslaagde uiting van Nederlands leven in Australië, daar voor het eerst mannen en vrouwen uit alle delen van de wereld hier zijn samengekomen om voor de Nederlands-Indische zaak te werken en zij hier, door het dagelijks contact, voor het eerst de gelegenheid hebben gekregen, elkander goed te leren kennen. In het kamp is ook een klein hospitaal, dat onder leiding staat van een officier van gezondheid, die de guerrilla-gevechten op Timor heeft medegemaakt. Het kampleven is zeer gezond. Vele Australische meisjes, die op de Nederlandse kantoren werkten, zijn met die diensten mede naar Brisbane gegaan.

„CABINETSCRISIS".

Jhr. W. de Block van Scheltinga, burgemeester van Wassenaar, is eervol ontslagen, op zijn verzoek, als Hoofd van Musserts persoonlijk Cabinet. „Volk en Vaderland" deelt mede, dat hij ook Musserts vertegenwoordiger in buitengewone dienst was in buitengewone dienst was.

NA EUROPA JAPAN.

In de New York Post schrijft W. Stoneman dat het einde van de vijandelijkheden in Europa snel gevolgd zal worden door het samenbrengen van een reusachtige luchtmacht en een grote koopvaardijvloot, om de strijd tegen Japan met uiterste kracht te voeren. Behalve Rusland, **waarvan de houding nog steeds niet zeker is,** zullen alle verenigde landen en ten minste één onzijdig land hieraan deelnemen. Een groot vraagstuk zal zijn om genoeg koopvaardijschepen bij elkander te krijgen om troepen te vervoeren. Alle grote zeevarende landen, Zweden uitgezonderd, zullen hiervoor tonnenmaat beschikbaar stellen. Een centraal lichaam zal aanduiden welke schepen er voor in aanmerking komen. In dit centraal lichaam zullen vertegenwoordigers zitting hebben van de Verenigde Staten, Groot Britannië, Noorwegen en **Nederland.** Van de algemene regeling wordt verwacht dat zij ongeveer een half jaar na de Japanse oorlog van kracht zal blijven (Aneta).

NEDERLANDERS HEROVEREN INDIË.

Nederlandse Mitchells hebben een Japans vrachtschip van 1500 ton tot zinken gebracht en hebben een logger van 150 ton in de buurt van Banda zwaar beschadigd. De Mitchells verrichtten hun aanvallen overdag en vielen aan op masthoogte. Ook namen Noordamerikaanse Liberators aan deze aanvallen deel. In het Sarmi-district hebben de Geallieerde troepen 150 Japanners gedood en 22 gevangen genomen. In dit gebied bedraagt het aantal doden en gewonden 3361. In het nabije Sawar-gebied vernielden de Geallieerden Japanse wapen- en benzineopslagplaatsen. Ondanks het slechte weer heeft de luchtmacht de aanvallen voortgezet aan de Noordkust van de Vogelkop en schepen en allerlei gelegenheidsdoelen onder vuur genomen (Aneta).

NIEUWE DUITSE INTRIGUE.

De mogelijkheid, dat de Duitsers trachten een vijfde colonne achter te laten in de door de Geallieerde bevrijde gebieden, wordt te Londen als aannemelijk beschouwd, daar vele Duitse soldaten trachten Nederlandse papieren in hun bezit te krijgen. Natuurlijk kunnen deze papieren ook aangewend worden, indien de soldaten van zin zijn te deserteren uit het Duitse leger en te ontsnappen aan de oprukkende Geallieerde troepen. De Duitsers betalen zeer hoge geldprijzen, maar het sluikblad „Vrij Nederland" heeft de bevolking reeds gewaarschuwd, om de Duitsers op dit gebied geen hulp te verstrekken. „Hoewel" schrijft het blad, „dit een teken is van het geringe vertrouwen, dat de Duitsers nog koesteren in hun eigen zaak en het dus een grote voldoening is voor de Nederlanders, mogen zij toch onder geen enkele voorwaarde op Duitse voorstellen ingaan, daar het tenslotte hulp betekent aan den vijand.

„ONS VRIJE NEDERLAND".

Het verluchte sluikblad „Vrij Nederland" is sedert Juni onder de naam „Ons Vrije Nederland" verschenen. De redactie meldt, dat het alleen een naamsverandering geldt, maar dat het blad **de nationaal christelijke politiek blijft volgen en dat het op positieve wijze het nationale idee wil aanmoedigen,** het blad verklaart zich nauw verbonden aan het Huis van Oranje. De redactie wijst er op, dat het blad geen **partijblad** is, maar bedoeld is om de nationale en christelijke geest van het Nederlandse volk te versterken en oppositie te bieden aan alle tegengestelde strekkingen (Aneta).

DOODSTRAF TEGEN COMMUNISTEN.

Het Duitse „Obergericht" in Nederland heeft de doodstraf uitgesproken voor vier leidende communisten. Verder heeft Rauter een aantal vaderlanders te Breda onder, wat de Duitsers noemen, de bepalingen van de Krijgswetten, ter dood laten brengen (Aneta).

ARTSEN EN N.S.B.-ERS.

Nederlandse geneesheren geven slechts node gehoor aan gewonde N.S.B.-ers die om bijstand vragen, na door vaderlanders gekwetst te zijn, daar zij meer dan eens van dergelijke gelegenheden gebruik maken om wraak te nemen. Het sluikblad „Vrij Nederland" meldt, dat Dr. Wijtema van Westwoud werd doodgeschoten, toen hij de deur opende om bijstand te verlenen aan een N.S.B.-er. Op 2 Juni werd kort na middernacht gebeld. Mevrouw Wijtema opende het venster en zag twee mannen, die een derde ondersteunden. Deze laatste had een verband om het hoofd, dat vol bloed zat. De mannen vroegen om medische hulp, waarop de geneesheer naar beneden ging en de deur opende. De drie mannen schoten den dokter neer en namen de vlucht. Ook geneesheren te Meppel, Beverwijk en Wageningen zijn op dezelfde wijze overvallen (Aneta).

VAN MOOK IN HET KAMP.

Het kamp, dat nu door de Nederlands Indische Commissie en het Nederlands Indische leger is overgenomen nabij Brisbane, behoorde vroeger aan de Noordamerikaanse soldaten. Men neemt aan, dat Zijne Excellentie Hubertus J. van Mook Minister van Koloniën, wanneer de nieuwe Nederlands-Indische regering bekend gemaakt zal worden in het kamp zijn hoofdkwartier zal inrichten. In het kamp vindt de opleiding plaats van Ambtenaren B.B. (Burgerlijk Bestuur) voor Nederlands-Indië (Aneta).

SCHEEPS-VOORZIENING.

Te Washington en te Londen is gelijktijdig bekend gemaakt, dat België, Nederland, Canada, Hellas, Noorwegen, Polen, Groot Britannië en de Verenigde Staten van Noord-Amerika verklaard hebben gemeenschappelijk de verantwoordelijkheid op zich te nemen voor het ter beschikking stellen van de nodige scheepsruimte voor militaire en andere doeleinden, noodzakelijk voor of voortspruitende uit de oorlog in Europa en de oorlog in het Verre Oosten, voor de bevoorrading van de gebieden behorende tot de Verenigde Naties in het algemeen, zowel als de gebieden, die onder hun toezicht staan. Deze beslissing werd genomen na een bijeenkomst van de vertegenwoordigers der scheepvaartmaatschappijen, die besprekingen hadden gevoerd over te treffen schikkingen met het oog op de behoeften der Verenigde Naties in de latere oorlogsphasen.

Er zullen nog besprekingen volgen over de detailregeling. De schikkingen zullen niet verder reiken dan zes maanden na het beëindigen der vijandelijkheden.

WAT DE HEEMSKERCK DEED.

Luitenant A. C. van Beers, de vloot-correspondent van **Aneta,** meldt:

De Kruiser en flottilje-leider „Jacob van Heemskerck" is naar Engeland weergekeerd na twee en een half jaar rondgezwalkt te hebben. Er wordt niet dikwijls de aandacht op dit oorlogsschip getrokken, omdat het een gespecialiseerde taak heeft, maar gedurende zijn korte carrière legde de „Jacob van Heemskerck" 400.000 km. af. Toen Nederland overrompeld werd slaagde het schip er in met een zeer beperkte bemanning van 60 koppen weg te slippen.

Spoedig daarna escorteerde het schip de „Sumatra", toen deze Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana en hoogstderzelver beide dochters naar Canada bracht.

Na enige tijd dook het schip op als een luchtafweer-eenheid. In 1941 werd de nieuwe taak, het escorteren van convooien aangevat. De eerste reis ging naar IJsland. Een derde van de bemanning bestond uit werkelijke matrozen, de andere waren nieuwelingen, waaronder vele uit Nederland ontsnapten. Het schip reisde tot Januari 1942 naar de IJszee en doorkruiste de Atlantische Oceaan.

Daarna werd de Heemskerck opgeëist voor Indië. Te laat aangekomen kreeg de „Heemskerck" bevel om naar Ceylon te gaan; de volgende dag vielen Japanse vliegtuigen het schip aan, maar de uitstekende luchtafweer belette de Japanners dichtbij te komen en slechts lichte schade werd opgelopen. Het Nederlandse oorlogsschip voegde zich bij de Britse vloot van admiraal Somerville. Na een patrouilletocht door de Indische Oceaan werd de „Heemskerck" hersteld te Kaapstad, nam deel aan speurtochten naar Japanse vliegtuigmoederschepen en verleende bijstand toen de landingen op Madagascar plaats grepen. Vervolgens werd de oorlogsbodem weer naar Australië gezonden om deel te nemen aan convooien. Tenslotte begaf de „Heemskerck" zich via de Middellandse Zee naar Engeland. In de Middellandse Zee werd het schip door torpedovliegtuigen aangevallen en wist slechts door een schitterende samenwerking van brug en machinekamer te ontsnappen. Vele leden der bemanning zijn door Hare Majesteit Koningin Wilhelmina onderscheiden (Aneta).

DE PRODUCTIE OP JAVA.

Dat de Japanners in bezet Nederlands Indië voor een nederlaag staan, zowel op het gebied van de productie als op militair terrein, blijkt uit een uitzending van de Japanse radio op Java. In een eerste uitzending werd bekend gemaakt, dat de Centrale Raad van Java voor een zitting van 5 dagen samengeroepen was. De zittingen beginnen op 12 Augustus en aan de leden van de Raad zal gevraagd worden om de Arbeidsmogelijkheden op te voeren, teneinde de productie uit te breiden. Ook zal den leden worden gevraagd, welke mogelijkheden zij nog zien om iederen Javaan in te schakelen in de oorlogsinspanning. Uit een andere uitzending bleek het kledingstekort. In Oost Java hebben de bezetters 1600 spinnewielen uitgedeeld.

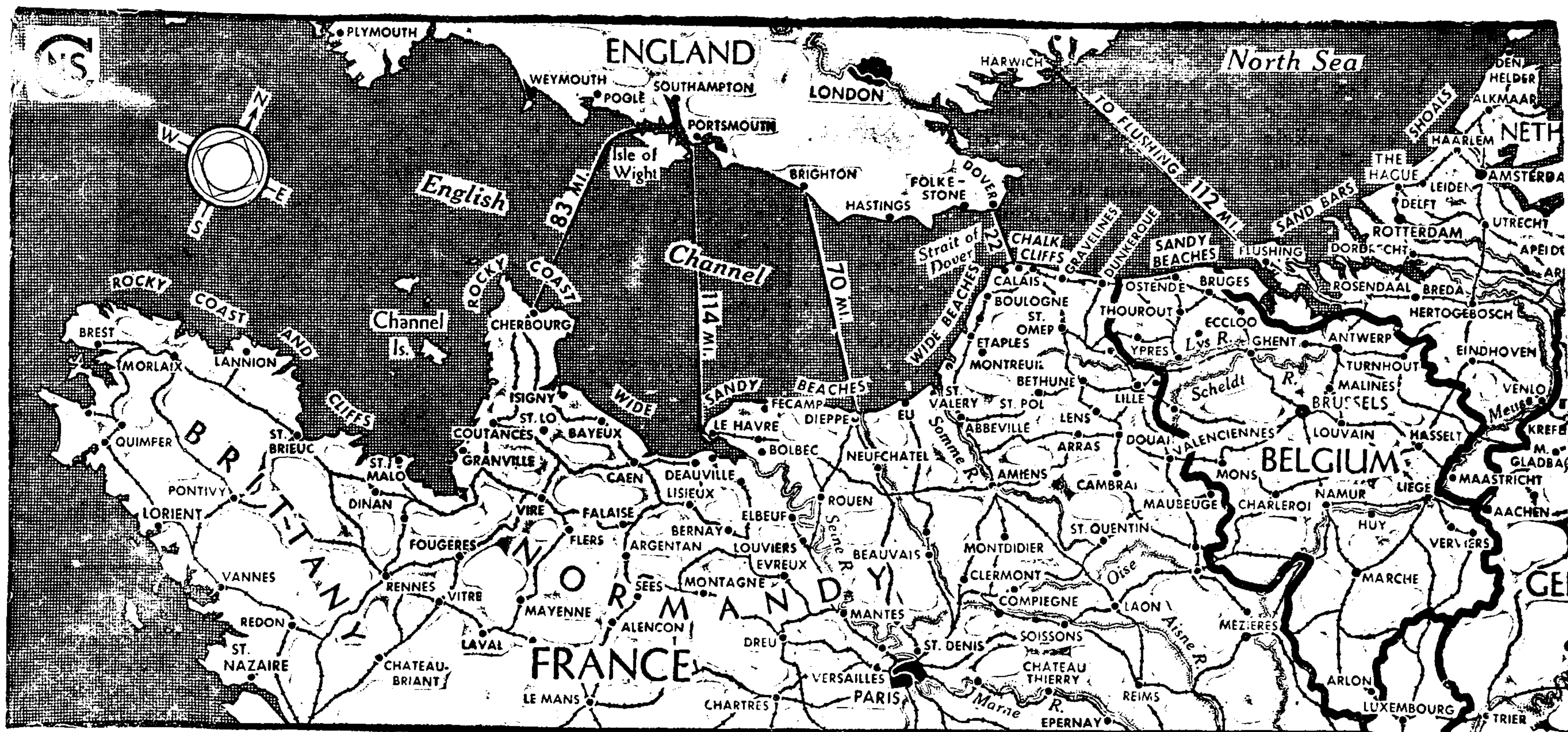
NEDERLANDERS BOMBARDEREN FRANKRIJK.

Het Geallieerde Hoofdkwartier te Londen deelt mede, dat Nederlandse Mitchells hebben deelgenomen in groot aantal aan de aanvallen der 2e Tactische Luchtmacht op de spoorwegemplacementen van Igoville ten Zuiden van Rouaan, waar grote hoeveelheden Duits oorlogsmateriaal opgeslagen zijn. De bommenwerpers hadden een hevig afweervuur boven het doel en op de terugweg te doorstaan.

AAN HET SALWEENFRONT

Het Chinese communiqué deelde mede, dat de Chinese troepen in de Westelijke provincie Yunnan de Japanners verdreven hebben van alle stellingen op drie na in de Sungsjan-bergen. Als deze vallen zal de Birmaweg vrij zijn van de nabijliggende rivier de Salween tot Lungling, 40 kilometer ten Zuid-Westen.

Bij het belegerde Tengtsjung vallen de Chinese troepen uit het Noord-Westen aan en veroverden zij verschillende vijandelijke kazematten. Ook namen zij stellingen in op de wallen van de oude muur rondom de stad (Tsjungking, (AP) 9.8).

Hier heeft men de kaart van Noord-Frankrijk. Le Mans (ond er de A van FRANCE), St. Malo aan de Noordkust van het Bretonse schiereiland en Morlaix, nabij Brest zijn veroverd. Nantes (juist van de kaart af bij St. Nazaire) is bereikt. Volgens Duitse berichten rukken de Noor damerikanen voorbij Le Mans op naar Parijs.

Buitenland

NAAR PARIJS!

door

GLADWIN HILL

Angers is omsingeld. Men ondervindt niet veel actieve tegenstand rondom Nantes, doch vele mijnenvelden. Een totaal van 3000 gevangenen is genomen door de Noordamerikanen in het gebied van St. Malo. Enkele Duitse schepen zijn de havens van Brest en Lorient binnengelopen, klaarblijkelijk om een nieuwe ontruimingspoging te wagen.

Lorient is ook omsingeld en men gelooft, dat slechts het garnizoen er tegenstand biedt. Aan de Orne veroverden de Britten Le Quesnée. Duitse tegenaanvallen op het bruggehoofd over de Orne werden gestuit; de voortgang werd hervat en men nadert reeds de verkeersweg tussen Caen en Thury Harcourt zo die nog niet bereikt is.

De dubbele Noordamerikaanse en Britse opmars, die de Duitsers zelf de „slag om Parijs" noemen, werd voortgezet, terwijl Generaal Bradley's onvermoeibare infanterie- en pantserstrijdkrachten Nantes binnentrokken en het verzet bij Brest breken. De Canadese opmars naar Falaise ten Oosten van de Orne, waar de Britten thans ook aan deelnemen, kwam tot een punt op 5 kilometer ten Zuiden van Thury Harcourt aan de Westzijde van de rivier en vorderde 4 kilometer. De Duitsers zouden wanhopig terugkrabbelen uit de Orne-Laize val.

De Noordamerikaanse Oostwaartse drang uit Bretagne, welke meer dan 160 kilometer voortgang maakte binnen een week, trok voorbij Le Mans. De Duitsers zeiden, dat men zich binnen 143 kilometer van Parijs bevindt. De Zuidelijke strijdkrachten die aan deze opmars deelnemen, omsingelden de stad Angers, 100 kilometer stroomopwaarts aan de Loire. Hiermede is de gehele lengte van het front met de nieuwe wig bij Le Mans ongeveer 160 kilometer geworden.

De Noordamerikanen blijven opdringen naar Brest niettegenstaande het verzet dat geboden wordt door de elementen van drie divisies. Er is geen nieuws van St. Nazaire. Drie dagen geleden werd gemeld, dat de troepen er enkele kilometers van verwijderd waren (Geallieerd Hoofdkwartier (AP) 10.8.

VORDERINGEN IN FRANKRIJK.

Het Geallieerde Hoofdkwartier meldt hedenmorgen: „Le Mans is bevrijd door de Geallieerde strijdkrachten en onze troepen bevinden zich in de buurt van Angres en de strijd wordt voortgezet stad Nantes werd bereikt en onze colonnes komen op Lorient af. Op het schiereiland van Bretagne zitten wij thans in St. Malo, doch de vijand biedt hardnekkig tegenstand bij Dinard. Langs de Noordelijke kustweg zijn wij getrokken door Morlaix. Bij Brest verwierp het vijandelijke garnizoen een ultimatum om zich over te geven en de strijdt wordt voortgezet buiten de stad. Luitenant Generaal Carl Span, Bevelhebber van de Duitse 266e divisie infanterie, werd nabij Brest gevangen genomen.

Aan het front in Normandië vond er geen grote verandering plaats in de linie. Krachtige patrouilleringen vinden plaats in het gebied van Hayenne. De vijand houdt Mortain en er vinden hevige gevechten plaats ten Noorden en Westen van de stad. Een Duitse tegenaanval te Gathemo werd gestuit waarbij onze strijdkrachten 5 van de 25 deelnemende tanks vernielden. Ten Zuiden van St. Germain de Tallevende vorderden onze troepen 900 meter." (Geallieerd Hoofdkwartier. (AP) 10.8).

DE RUSSISCHE VORDERINGEN.

door

EDDY GILMORE.

De Russen hebben een diepe wig gedreven in de Duitse linkerflank ten Noord-Oosten van Warszawa. Het is de belangrijkste gebeurtenis sedert de oversteek van de Wisla, omdat Oost-Pruisen thans open is voor een aanval uit het Zuiden. De opmars vond plaats op 110 kilometer ten Zuiden van de Oostpruisische grens en ging Noordwaarts door de vallei van een zijrivier van de Boeg, welke ligt tussen de Russische hoofdmacht en Oost-Pruisen.

Mocht deze penetratie zich goed ontwikkelen, dan lopen de nazies kans, dat hun leger in Oost-Pruisen zomede de troepen in het Noord-Oosten van Polen van Duitsland worden afgesneden.

Met verovering van meer dan 150 steden en dorpen waaronder Wegrow en Sokolow, kwamen de Russen binnen 100 kilometer van de grens. Twee grote machtige armen sluiten zich om Oost-Pruisen uit het Noorden en Zuiden en komen steeds dichter bij het Reich. In het Noorden kwamen de Sovjets dichter bij Lipaja of Libau, de Letlandse haven aan de Oostzee, en Memel op 192 kilometer ten Zuiden. De Russen bevinden zich op ongeveer 105 kilometer ten Oosten van deze doelen. Aan de Oostelijke grens van Oost-Pruisen vochten de Russen bitter om de Duitse loopgraven, terwijl vliegtuigen en het geschut onophoudelijk de verbindingswegen en steden aan het front onder vuur namen.

Dorpen aan de grens ten Westen van Mariampole bleven van eigenaar wisselen, terwijl Tsjernyakhovsky elke krachtige tegenaanval van pantserstrijdkrachten en grote eenheden van de Luftwaffe afsloeg. Op de slagvelden, welke Noordelijker liggen in de Oostzee Staten vochten de Russen dichter bij Riga. Zij naderen de stad thans van drie kanten en veroverden 480 dorpen binnen 24 uren. De Duitsers daar trachten te redden wat zij kunnen van hun versplinterde strijdkrachten, die **practisch afgesneden zijn.**

Met winst van nog 8 kilometer of zo bij zijn bruggehoofd ten Westen van de Wisla bewoog Rokossovsky zich gestadig voort naar de verbindingslinies, die Warszawa verbinden met het Zuid-Westen van Polen.

Hier vinden enkele der felste tankgevechten van de oorlog plaats. Niettegenstaande de hevigste Duitse tegenaanvallen, wisten de Russen binnen de laatste 24 uren verschillende dorpen van strategisch belang te nemen.

Er zijn aanwijzingen, dat Rokossovsky snel de krachtige Duitse tegenstand overkomt en nu het schitterend vliegweer is aan dit front, zouden de Stormoviks het getij van de slag kunnen doen keren. De correspondent van „Pravda", Boris Polevoy, zeide, dat de Duitsers 2 divisies voetvolk brachten naar de sector waar de Vistolok uitmondt in de Wisla. Zij kwamen van Duitsland en de Karpaten. Polevoy maakte bekend, dat enkele ervaren afdelingen van Stalingrad met Rokossovsky vechten ten Westen van de Wisla. Hij zeide, dat de Russen de wegen van Kielce naar Krakow reeds zijn overgestoken. Een typische zomerhitte heerst op het slagveld. Na meer dan 80 dorpen en steden te hebben genomen ten Westen en Zuiden van Dorohobycz, drongen de Russen voort in dit oliegebied tot binnen 30 kilometer van de Tsjechoslowaakse grens (Moskou, (AP) 10.8).

DE STRIJD IN ITALIË.

Ten Oosten van Florence hebben de Britse troepen van het achtste leger den vijand verdreven van enkele belangrijke hoogten in verrichtingen die ten doel hebben de vijandelijke weerstandskernen ten Zuiden van Potassieve op te ruimen.

In de Adriatische sector hebben Poolse troepen van het achtste leger twee belangrijke hoogten veroverd, welke het terrein tussen de rivieren Mesa en Cesano beheersen. Verschillende vastberaden tegenaanvallen van den vijand werden afgeslagen. Aan de rest van het front zijn de verrichtingen nog steeds beperkt tot patrouilleringen. (Rome, (AP) 10.8).

BEROEMDE SCHILDERIJEN GEVONDEN.

Botticelli's „Primavera" en een aantal andere beroemde schilderijen welke uit de gallerijen te Florence verwijderd werden om ze in veiligheid te stellen, werden gevonden in een kasteel, dat het eigendom is van wijlen Sir George Sitwell van Chesterfield, gelegen in de Pesa-vallei. Onder de schilderijen, die werden toevertrouwd aan de zorgen der Geallieerde militaire regering, behoren ook de „Kroning van de Maagd" van Botticelli; „Santa Anna", het enige bestaande doek voor zover bekend van Massacio; de „Kroning van de Maagd" van Fra Angelico; de „Slag van San Romano" van Paolo Uccello; de „Kroning van de Maagd" van Fra Filippo Lippi; de „Afneming van het Kruis" door zijn zoon Filippo Lippi; drie „Madonna's van Andrea Sartos; „Madonna's van Cimabue en Giotto en stukken van Duccio Lorenzetti en Simone Martini. (Rome, (AP) 9.8).

GEZAMENLIJKE VERKLARING VAN ROOSEVELT EN CHURCHILL.

President Roosevelt en Premier Churchill hebben wederom een gezamenlijke verklaring uigegeven over de strijd tegen de duikboten. Zij maakten bekend, dat sedert het begin van de oorlog reeds 500 Duitse duikboten zijn vernield.

In de maand Juli werden meer duikboten tot zinken gebracht dan de Geallieerden aan schepen verloren als gevolg van de vijandelijke duikbotenactie. Sedert de invasie op 6 Juni jl. werden in het Engelse Kanaal 17 duikboten vernield.

BULGAARS PARLEMENT KOMT DINSDAG BIJEEN.

De radio van Berlijn zeide, dat het Bulgaarse Parlement bijeengeroepen is voor een speciale vergadering op Dinsdag aanstaande. Men brengt dit in verband met de berichten, die de laatste tijd de ronde doen, volgens welke Bulgarije uit de oorlog wil treden. (Washington, (AP) 9.8).

Nogmaals, "Om Neerlands Toekomst"

Men herinnert zich hoe Dagblad Amigoe di Curaçao in de edities van 12 Juni e.v. enkele stukken heeft gepubliceerd uit een brochure „Om Neerlands Toekomst". In deze brochure werd een idee gegeven hoe anti-revolutionnairen, sociaal-democraten, rooms-katholieken en communisten dachten over verschillende vraagstukken na de oorlog. De Londense briefschrijver van Knickerbocker, die blijkbaar deze brochure ook gezien heeft, schreef een samenvatting hierover in zijn weekblad van 22 Mei jl., welke wij ook nog overnemen:

Er is een curieus document uit bezet Nederland tot de vrije wereld doorgedrongen. Men zou het misschien het best kunnen noemen: een politieke Gallup poll, georganiseerd en uitgevoerd onder de neus van den bezetter. De redactie van een der ondergrondse bladen in het vaderland heeft nl. een vragenlijst, bevattende een groot aantal vragen, aan de kopstukken van de voornaamste politieke partijen gezonden met verzoek deze te beantwoorden.

De geadresseerden hebben daarop in hun eigen kring die vragen aan de orde gesteld en vervolgens de antwoorden naar het adres van de geheime redactie gezonden. Deze heeft al die gegevens verzameld en in een boekje uitgegeven. Het boekje heet „Om Neerlands Toekomst".

Het geschrift bevat de inzichten van anti-révolutionnairen, christelijk-historischen, Rooms Katholieken, sociaal-democraten en communisten. De redactie vermeldt, dat geen vragen zijn gezonden aan de vrijzinnig-democraten en de liberalen. Weliswaar hebben zeer velen in die kringen hun aandeel in het verzet geleverd, maar de algemene verwachting is, dat vrijzinnigen en liberalen als zelfstandige politieke groep na de oorlog niet meer zullen mededoen. Hun aanhang zal, dat meent althans de uitgeefster van het geheime geschrift, in de andere groepen opgaan. Evenmin zijn tot deelneming uitgenodigd de anti-Duitse maar fascistisch gezinde groepjes, die er in bezet Nederland schijnen te bestaan. De redenen, die de uitgeefster tot deze onthouding hebben bewogen, liggen voor de hand.

Wat leert nu het boekje, dat vrij omvangrijk is en dus slechts in uiterst beknopte vorm door mij kan worden weergegeven? Met uitzondering van de anti-révolutionnairen blijkt er bij alle groepen een drang naar vernieuwing van ons staatkundig leven te bestaan. Men heeft tijdens de bezetting gezocht naar nieuwe bindingen en meent die gevonden te hebben.

Bij de sociaal-democraten bestaat uiteraard het sterkst de geneigdheid tot een scheiding tussen de staatkundige partijen volgens sociale scheidslijnen; bij de christelijk-historischen en Katholieken ligt uiteraard het accent nog steeds sterk op godsdienstige normen, maar ook in die kringen geeft men blijk een heel eind in de door de sociaal-democraten bedoelde richting te willen gaan.

Op verschillende plaatsen kan men opmerken, dat men in bezet Nederland zeer wel inziet, dat veranderingen in het staatkundig leven tot gewijzigde partij-verhoudingen zullen leiden. Daarvan blijken de meesten dan ook geenszins afkerig, maar wel krijgt men de indruk, dat men die vernieuwing wil doen plaats vinden „door de oude partijen heen". Op degelijk-Nederlandse wijze gevoelt men niet voor révolutiebouw en over één nacht ijs gaat men ook niet.

Het valt dan ook niet te verwonderen, dat de sociale programma's, die deze groepen ontwikkelen, in hoofdzaken overeenkomen met de algemene opvattingen, die elke partij voor zich voor de oorlog placht aan te hangen. Maar duidelijk hebben de punten der programma's, die naar ingrijpende veranderingen in staat en maatschappij wijzen, aan urgentie gewonnen. In bezet Nederland wordt blijkbaar in zeer wijde kring ingezien, dat voor een spoedig herstel van de welvaart directe bemoeiing van de overheid met het economische, sociale, industriële en financiële leven onontbeerlijk is. Bepaald afkerig van „controls" schijnt men in het vaderland thans niet meer te zijn. Interessant is daarbij op te merken, dat men tegelijkertijd zijn gedachten heeft laten gaan over een reorganisatie van de staatsorganen en het scheppen van eventuele nieuwe organen, die de Staat geschikt moeten maken voor de vervulling van die verantwoordelijke en zo uitgebreide taak. Men heeft gezocht naar oplossingen, die de „controls" verder zullen vrijwaren tegen ambtenarij, bureaucratie en sleur. Het streven is naar beperking van het werk van het parlement tot de hoofdlijnen van de wetgeving en dan, gebruik makende van de bevoegdheden, die de Grondwet reeds biedt, aan de organisaties van de burgers zelf de practische uitvoering over te laten eventueel met verordenende bevoegdheid voor die organisaties. Uiteindelijk lopen bij de uitwerking van deze gedachten de opvattingen van sociaal-democraten, Katholieken en christelijk-historischen uiteen, maar kennelijk acht men in geen van die kringen een synthese der opvattingen uitgesloten.

Het streven naar sociale zekerheid neemt in al de hoofdstukken van het boekje een belangrijke plaats in. De ene groep stelt het geestelijke hoger dan het stoffelijke en drukt zich dus ten aanzien van de „social security" gematigder uit dan de andere, maar dat de overgrote meerderheid des volks sociale zekerheid voor alle burgers, werkend of werkloos verlangt, lijkt aan geen twijfel onderhevig.

Uiteraard hebben alle groepen zich bezig gehouden met vragen, die de periode betreffen, welke onmiddellijk op de bevrijding volgt. Algemeen blijkt het verlangen naar terugkeer der volledige democratische staatsinrichting te bestaan, maar men wenst de democratie gehandhaafd te zien door een sterk democratisch gezag. De Katholieken zeggen zonder omwegen, dat zij onmiddellijk na de bevrijding een bijeenroeping van de oude Staten Generaal verlangen. Ook uit het hoofdstuk der sociaal-democraten valt dat standpunt af te leiden (het s.d. „Parool" schreef het onlangs zonder omwegen); de andere groepen laten zich er niet over uit, maar aangezien zij niet van een alternatief-oplossing reppen, lijkt de conclusie gewettigd, dat die bijeenroeping voor hen eigenlijk vanzelfsprekend is. Ook de communisten schrijven, dat zij de bijeenroeping van het oude Parlement wensen.

Niet alleen uit dit boekje „Neerlands toekomst", maar uit vrijwel elk geschrift of drukwerkje, dat de laatste maanden uit bezet Nederland is gekomen, blijkt, dat de vragen van de toekomst er thans op de voorgrond staan. De nood is zeer hoog gestegen. Er wordt zware honger geleden. De moordbenden van den vijand ranselen elk verzet neer. De inundaties vernietigen de welvaart des lands. De gehele wereld ziet in spanning uit naar de verdere ontwikkeling van de oorlog... maar de nuchtere Nederlanders maken al hun plannen voor de toekomst „als het achter de rug zal zijn". Dat Duitsland het loodje legt, lijdt voor hen geen twijfel. Waarom zouden zij dan bij de donkere dagen van het heden verkeren, bij de pakken gaan neerzitten? Neen, zij denken vooruit. De bevrijding zal hen niet zo onvoorbereid vinden als de oorlog deed.

Beiaardier.

Hier ziet men jonge Duitse gevangenen in een Frans kamp in Italië.

Op een Gouvernements-kantoor in Suriname.

S. Potter schrijft in „De West":

Sinds enige tijd is het Gouvernements - houtdistributie - apparaat in werking en eindelijk heb ik er kennis mede gemaakt.

Van nature heb ik een groot ontzag voor ambtelijke apparaten in het algemeen, dus zocht ik eerst de indertijd gepubliceerde advertentie op.

Het scheen toch te zullen meevallen; eerst bij een zaagmolen informeren of het verlangde hout kan worden geleverd, dan op het Departement van Openbare Werken een formulier aanvragen, invullen, de rechten ad 1½% voldoen en de zaak is in orde. De volgorde is duidelijk.

Eerst dus naar de zaagmolen. Ik trof het, de derde molen die ik bezocht, kon „direct uit voorraad leveren".

Nu naar Openbare Werken om een formulier.

Eén trap op. „Hier aanmelden" staat er op het bordje en plichtsgetrouw meldde ik mij aan en vroeg om een formulier voor de houtdistributie.

„U moet daarvoor naar boven, nog twee trappen op" werd mij verteld.

Twee trappen brachten mij naar de zolder. Daar stond met grote letters „Houtdistributie, Maandag en Woensdag 7 — 12 uur".

Het was Donderdag!

Toch waagde ik het om een formulier te vragen.

„Een formulier" herhaalde een jongmens achter een hekje. „Een formulier?" op een toon alsof ik om de sleutel van de brandkast had gevraagd. En hij vervolgde heel beslist. Formulieren geven wij niet; schrijft u maar op wat u nodig heeft, houtsoort, hoeveelheid en maten, waarvoor u het nodig heeft, bij welke molen u het kunt krijgen en natuurlijk uw naam en adres. De formulieren vullen wij zelf in"

Ik dacht aan de advertentie, maar zweeg. Misschiën was het zo toch beter.

Bovendien, de letters op het bordje — Maandag en Woensdag 7 — 12 uur stonden dreigend groot naast mij. Drie trappen af.

De Maandag kwam tenslotte. Weer drie trappen op met mijn briefje met alle gegevens. Voor alle zekerheid had ik mijn leeftijd en geloof ook maar ingevuld. Je kunt nooit weten.

De eerste twee trappen op ging heel gemakkelijk. maar de derde trap, die naar de zolder, stond trede voor trede stampvol met mensen, scheldende mensen. Ik zette mijn hoed af, zodat mijn grijze haren goed zichtbaar waren en met een dozijn „pardons" bereikte ik toch zonder ongelukken de zolder. In het kwartier wachten dat volgde werd ik langzaam maar zeker van het kleine portaaltje in het heiligdom van de houtdistributie geduwd. Nu kon ik ten minste het apparaat van nabij in werking zien.

Een jongeman nam mijn briefje aan, bekeek het van alle kanten, schudde medelijdend het hoofd en zei op de toon van een ouden schoolmeester: „en toch bent u vergeten in te vullen of u het hout gaaf, dan wel wrak, en verder ruw, geschaafd, gestreken, geploegd, gekantrecht of gerabbateerd wilt hebben".

Ik schreef haastig „gaaf en geschaafd" (de twee enige bewaringen die ik begreep) erbij en gaf mijn briefje weer af.

Intussen had de jongeman nog een half dozijn soortgelijke briefjes verzameld en bracht die naar een chef, die door het lawaai heen met een bewonderingswaardige koelbloedigheid zat te telefoneren. Al pratende greep zijn rechterhand een blauw potlood, zijn blik gleed van de formulieren naar een kalender aan de wand en het blauwe potlood tekende enige krabbels op de briefjes, in de linkerbovenhoek, daarna in de rechter benedenhoek. Het jongmens keerde terug en annonceerde op een toon die geen tegenspraak duldde:

„U kunt Maandag de helft krijgen, de rest later en voorlopig helemaal geen pisie".

En tegelijk keerde hij zich naar de anderen die in spanning op hun vonnis wachtten. Een van hen had de moed te vragen of hij zelf den chef mocht spreken. Ik hield mijn adem in, maar er gebeurde niets verschrikkelijks. Het verzoek werd overgebracht Ja, het mocht. Ik bleef wachten. Was dat misschien de manier? Maar neen, het orakel had gesproken en het blauwe potlood was weer druk in de weer. Op andere briefjes.

Drie trappen af.

Een week later, drie trappen op.

Het trap- en zoldertoneel was precies hetzelfde.

Nadat ik naam en adres had opgegeven werd uit een hele stapel papieren een stel formulieren voor mij opgediept.

„U moet hier tekenen, alle vier formulieren, dan betalen bij den betaalmeester, dan weer hier terugkomen".

Het tekenen ging al heel eenvoudig, daarna twee trappen af naar den betaalmeester. Hier kreeg ik een kwartier om uit te rusten. Toen weer twee trappen op. Daar werden de vier formulieren weer overgenomen, bij een stapel andere gevoegd.

„Nu kunt u beneden wachten, één trap af", werd mij verteld, „de directeur moet nu de stukken nog tekenen, maar hij is op het ogenblik bezig".

Gelukkig was de directeur slechts 20 minuten bezet, waarna ik drie formulieren terugkreeg met de uitleg:

„De groene is voor den voorman aan de molen, de gele is voor den molen en de rose mag u zelf houden".

De witte was blijkbaar voor den directeur.

Nog maar twee trappen af.

Onderwijl bekeek ik de formulieren. Voor mijn twee gulden en zeven cent stond op elk exemplaar de handtekening van den betaalmeester, het paraaf van een technisch ambtenaar 1ste klasse, de handtekening van den directeur van het Departement van Openbare Werken en Verkeer.

Ik keek ook naar het nummer van de vergunning.

Een cijfer, hoger dan 1500.

Ik moest onwillekeurig denken:

1500 maal 4 handtekeningen op de eerste verdieping;

1500 maal 4 handtekeningen op de tweede verdieping;

1500 maal 4 parafen op de zolder.

Totaal achttien duizend handtekeningen en parafen. En dat in nog geen twee maanden!

Mijn formulieren liggen nu op de zaagmolen. De voorraad waaruit „direct" geleverd kon worden, bestaat al lang niet meer en om een trappen-complex op te lopen, neen, dank u.

Maar mijn ontzag voor ambtelijke apparaten is niet weinig gestegen.

* * *

Noot van de Redactie van „De West":

Wij hebben nog een verrassing voor den Heer S. Potter. Had hij gedurende zijn laatste opwaartse gang de vergunningen bekeken, dan had hij ontdekt, dat de becijfering van het bedrag ad 1½%, op de hoogste verdieping gemaakt, op de laagste door een andere ambtenaar was geverifieerd, die natuurlijk deze bewerking door zijn paraaf doet blijken. Deze ambtenaar, blijkbaar de meest efficiënte, parafeert slechts één van de vier exemplaren. Blijkbaar dus alleen de witte vergunning.

Bij de achttien-duizend handtekeningen en parafen komen dus nog 1500 parafen en het „ontzag" van den Heer S. Potter stijgt misschien nog acht procent.

Hier ziet men enkele vliegers van de Britse marine bij hun toestel te Gibraltar (zie rots op de achtergrond). Deze vliegers hebben een belangrijk aandeel gehad in het uitroeien der Duitse duikboten.

Sport-Rubriek.

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag, 6 Augustus 1944:

Bondselftal 1935 tegen Bondselftal 1944 0—0.

WEDSTRIJD PROGRAMMA
STADION

Zondag, 13 Augustus 1944: Bondselfal tegen Sur. Elftal (Van Rosberg)

Competitie B-Klasse.

Zondag, 20 Augustus 1944: D.T.S. 1 — Veendam 1 (Visser)

Zondag, 3 September 1944: U.S.C. 1 — Veendam 1 (v. Rosberg)

Competitie Reserve A-klasse.

Zondag, 27 Augustus 1944: Jong Holland 2 — J. Curaçao 2 (Manuel)

Zondag, 10 September 1944: Atlanta 2 — Jong Curaçao 2 (Willems)

MUNDO NOBO.
Competitie B-Klasse.

Zondag, 13 Augustus 1944: U.S.C. 1 — Be Quick 1 (GAAT NIET DOOR)

Zondag, 10 September 1944: D.T.S. 1 — Scherpenheuvel 1 (Leers)

Competitie Reserve A-klasse.

Zondag, 20 Augustus 1944: Transvaal 2 — Atlanta 2 (Rog)

Zondag, 3 September 1944: S.U.B.T. 2 — Independiente 2 (Ercol)

Competitie Reserve B-Klasse.

Zondag, 13 Augustus 1944: Jong Curaçao 3 — D.T.S. 2 (Taytelbaum)

aanvang 4,15 uur.

SCHERPENHEUVEL.
Competitie B-Klasse.

Zondag, 27 Augustus 1944: Scherpenheuvel 1 — Caribe 1 (Zonruiter)

Zondag, 3 September 1944: Scherpenheuvel 1 — Be Quick 1 (GAAT NIET DOOR)

Competitie Reserve B-Klasse.

Zondag, 3 September 1944: Scherpenheuvel 2 — Be Quick 2 (Manuel)

Aanvang der wedstrijden: voorloopig allen om 4,15 uur.

DIVERSE MEDEDEELINGEN:

Voorloopige schorsingen: G. Pardo, C. Boyé, J. Eduarda van „Jong Holland". E. C. Nepomuceno van „Jong Curaçao" ingevolge art. 14 van het Huishoudelijk Reglement.

Inschrijvingen: A. J. Torres als gewoon lid bij S.V. „Atlanta". T. A. Liket, W. Burnet en M. Theodorus als gewone leden bij de C.S.C. „D.T.S.".

Afschrijvingen: J. Confessor als gewoon lid van „Jong Holland".

Vrijaf vragen voor schutters: De diverse vereenigingen, waarvan spelers in militairen dienst zijn, worden verzocht, tijdig op te geven, voor welke personen vrijaf gevraagd moet worden. Behalve juiste achternaam, tevens op te geven juiste voorletters, stamboeknummers en welk kamp, (Suffisant, Steenrijk, Waterfort enz.).

HET BESTUUR.